

A DMKE. rendezésében tartották meg egyébként pünkösdi másnapján a délvidéki 8 tanító- és tanítónőképző tanuló között a la-

nulmányi versenyt, amely a tanítóképző intézetben folyt le. A verseny eredményét e hét végén hirdetik ki.

## „Nem kell betölteni az ipartestület titkári állását.“

(A Délmagyarország munkatársától.) A legutolsó hetekben szegedi iparoskörökben élénken tárgyalják az ipartestület titkári állásának ügyét, amióta nyilvánosságra került, hogy dr. Pálffy Józsefet a törvényhatóság be fogja hívni városi tanácsnoknak. A kérdés élénken izgatja a higgadt és az iparos-érdekekkel valóban törődő ipari köröket s kifejezést adnak annak a határozott felfogásnak, hogy az ipartestület titkári állását nem nyerheti el olyan egyéniség, aki már két intézménytől huz teletemes nyugdíjat. Hangoztatják, hogy a mai válságos időkben egy ember nem kaphat illetményt három különböző helyről, akkor, amikor a munkanélküliség kétségbeesztő méreteket jelentkezik a szellemi foglalkozásuk között is.

Erről az ügyről a Délmagyarország munkatársra kérdést intézett a kisiparosság néhány vezetőjéhez. A következő válaszokat kaptuk:

### Gombos István,

a ruházati szakosztály elnöke a következőket mondotta:

— Hogy mi a véleményem a testületi titkári állás betöltéséről? Erre igen egyszerű úgy az én válaszom, valamint azoknak az iparostársaimé, akik érdeklődnek az iparos ügyek, illetve az ipartestületi élet iránt. Mindazoknak, akik nyitott szemmel járnak, csak az lehet a véleményük, mint az enyém. Az eddig tapasztaltak után ugyanis *abszolút nincs szükség a titkári állás betöltésére*. Mert mit láttunk idáig? Dr. Pálffy József, akiről elmondhatjuk, hogy minden rátermettsége, hozzáértése, tekintélye úgy lefelé, mint felfelé megvan, a hatóságoknál, a minisztériumokban nyitva vannak az ajtók előtte és mégis az iparosság sérelmeit a legtrikábban sikerült orvosolnia. Természetesen nem az ő hibájából, vagy mulasztásából, hanem a mai lehetetlen állapotok miatt.

— Mármint ezek után a reflektánsok közül, bár távol áll tőlem még gondolatban is, hogy megsejtsem őket, de biz ok nem rendelkeznek az elmondottakkal és így még kevesebb reményünk lehet a jövőben, ha bárkivel is töltenék be a titkári állást. Na és nagy tévedés, hogy az iparosság mindent kibír, hogy idős nyugdíjasokat helyezzen el. Ellenkezőleg: az iparosság ugyanis agyon van terhelve, nekünk magunknak kell segítenünk magunkon és ha meg lehet takarítani azt a mintegy 100 milliót, biz azt meg is fogjuk tenni. De van

az ipartestületnek elég tisztviselője. Ott van dr. Gyuris István jegyző, aki már egészen jól bedolgozta magát, el fogja ő végezni a teendőket.

— Reprezentálni pedig — mindig ezzel jönnek — úgy senki sem fog, mint Pálffy József és mégis a legtrikábban sikerült elérnie valamit. Reprezentáljon az össziparosság, illetve annak szószólója és annak mindenkor elnöke. Fogjon össze az iparosság és ne marakodjon bagatell dolgokban, lássák be végre, hogy az összetartásban van az erő. Ha ez meglesz, akkor lesz tekintélye az iparosságnak és majd reprezentál saját maga.

### Czeglédy Lajos,

a faipari szakosztály elnöke úgy nyilatkozott, hogy az ipartestület titkári állását több szempontból nem tartja betölthetőnek. Először azért, mert Pálffy után nem találunk méltó utódot; de nem tartja szükségesnek az állás betöltését azért sem, mert azzal évente mintegy 100 millió koronát takaríthatnának meg, amely összeggel egy másfélmilliárdos befektetésre lehetne amortizálni. Erre a befektetésre az iparosságnak annál inkább nagy szüksége van, mert az iparos-otthon megteremtése előtt áll. Ez a szociális intézmény amúgy is nagy áldozatokat kíván és minden nélkülözhető fillért meg kell takarítani. Végül nem szükséges betölteni ezt az állást azért sem, mert amíg a szegedi ipartestület nem fejt ki országos munkát, csupán az itthoni sablonos adminisztrációt végzi, nincs is szükség ennek az állásnak a betöltésére, mert az adminisztráció elvégzésére kellő számú jó munkacserő áll rendelkezésre.

Ezzel a témával kapcsolatban a következő sorokat kaptuk:

Multheti cikkemmel eltaláltam a szegnek a fejét. Megállapítottam azt abból, hogy az »Iparok« és társai nagyon kiabálnak, handabandáznak és haragszanak. Pedig annak, aki haragszik, nincs igaza. Közber jaja »Az Ipar«, hogy le akarom ütni. Hát kedves Szerkesztő ur, én nem üthetem már le az Ön lapját, mert azt Ön már elvégezte. Bizony nagyon kevés iparosnak pisllakol már az Ön pilácsa. Azért írom, hogy az Öné, mert az iparosság nagy tömegei már régen nem vallják a magukénak. Ugy ám, kedves Szerkesztő ur.

Azt, hogy Ön engem nem ismer, elhiszem. De annál jobban ismerem én Önt. Ha azonban én is

néhányszor meghívtam volna már egy kis halpaprikásra, meg miegymásra, akkor esetleg már per te is volnánk, de mivel én nem úgy vélem az iparosság ügyét szolgálni, hogy vacsorákat rendezzek és vacsorákra utazzak és hogy »Az Ipar« egész hasábokat írjon, hogy milyen jól vacsoráztak például Makón, ellenben ugyanakkor két-három sorban emlékezik meg arról, hogy a szegedi iparosok temetkezési egyesülete orvosi állást szervezett. Persze erről nem érdemes írni. Az nem iparosérdek, no meg a Berg János indítványára született.

Fel kell még hívnom a kedves Szerkesztő ur emlékeztetőt 1924-ben tartott egyik előjárósági ülésre — mert én akkor szintén előjáró voltam —, amelyen Ön, mint fogadallan prókátor minden lében kanál akart lenni. Akkor a titkárnak volt kénytelen Önt kioktatni, hogy az előjárósági ülésen csak előjáró beszélhet, most pedig én, mint a cipészipari szakosztály elnöke a szakosztályom és a velem egyetértő iparosság nevében, — mely határozottan nem Ön mellett van. Ezt tapasztalhatta, mikor ezévi közgyűlésen kéretelt egy kis aprópénzt nagy érdemeire való tekintettel.

Végre szokja meg, hogy mégis csak az iparosság — ha mindjárt csak akkor ismerik, mikor foglalnak nála a tagságiért —, elsősorban hivatott eldönteni, kire bizza ügyeinek intézését. Az meg egészen izléstelen úgy Öntől, mint a pályázó uraktól — ha ugyan pályáztak —, hogy a titkárnak még el sem hagyta állását, hivatalosan be sem jelentette eltávozását, máris osztozkodnak a koncon. Hogy én miért nem ajánlottam titkárnak való egyént? Hát kérem, én leszegeztem és az iparosság be fogja bizonyítani, hogy egyelőre nem kívánja a titkári állást betölteni, hanem dr. Gyuris jegyzővel akarja a teendőket elvégeztetni, míg a betöltésre el nem érkezik az idő. Az, hogy dr. Gyuris még nem pályázta meg a titkári állást, érthető. Hiszen van még titkárnak. Végül az Ön által felajánlott elismerésről. Ha valamit produkálok a szakosztályom részére, vissza kell utasítanom a vállveregetést, mert engem a szakosztályom két és félévi alelnökségem után elnöknek választott és ez nekem elég elismerés. Öntől, kedves Szerkesztő ur, nem elismerést, hanem egyforma kritikát és nem paprikás iparpolitikát kíván az iparosság.

Most már csak tudják »Az Iparék«, hogy miből lesz a cserebogár.

Berg János.

## A kényszeregyezségek minimuma: 50 százalék.

Budapest, június 7. A Budapesti Közlöny rendelet közöl, amely szerint a csődön kívüli kényszeregyezségeknek az adósoknak felajánlható legkisebb hányad ezentúl az eddigi 40 százalék helyett 50 százalék lesz. A rendelet június 8-án lép életbe s az ezután megindított kényszeregyezségi eljárásoknál már az új kvótát kell alkalmazni.

Szombaton, 11-én a Korzó Moziban

**DÉDES-PETHES**  
kacagató parodia-esíje.  
Jegyek 1 - 3.50 pengőért.

## Figyelem!!!

Üzletáthelyezés miatt több mint

**30 ezer pár**

férfi, női, gyermek harisnya, kezlyű, még eddig nem létezett olcsó árakból

**külön 10% engedménnyel**

lesznek árusítva

603

**Koncz Salamonnál**

Széchenyi tér 9, Korzó Mozi épület, az óras mellett

## ERZSÉBET KIRÁLYNÉ SZÁLLÓ

BUDAPEST, IV., EGYETEM U. 5.

Elsőrangú családi szálló a Belváros központjában. 100 szoba. Központi fűtés. Vízvezetékes mosdók. Lift. Fürdőszobák. 1 ágyas szoba 450-tól 9-ig, 2 ágyas 6-12 — pengőig. Napi teljes pensio 9- pengőtől. Éttermében a legjobb cigányzene. Elismert jó konyha. Saját termései somlói borok. Az »Erzsébet-pince« szépen berendezett söröző. Mérsékelt árak.

461

SZABÓ IMRE tulajdonos.



Özv. Szécsi Istvánné és gyermekei özv. Várady Lajosné szül. Szécsi Etel, Erzsike, Pista, Gyula, Ica fájdalomtelt szível, de Isten akaratában megnyugodva jelentik, hogy a szeretett jó férj, végtelen jósa-gu apa, testvér, nagypapa

## Szécsi István

malomtulajdonos, törvényhatósági bizottsági tag

életének 65-ik, boldog házasságának 36-ik évében, 1927 június 6-án délelőtt 9 órakor hosszas szenvedés és a halotti szentségek felvétele után az Urban csendesen elhunyt.

Temetése e hó 8-án d. u. 4 órakor lesz a Szabadság-tér 13. sz. gyászszobából. Az engesztelő szentmiseáldozat június 8-án délelőtt fél 11 órakor fog a Szeged-alsóvárosi róm. kath. plébániatemplomban az egek Urának bemutatni.

Szeged, 1927 június 6-án.

## Nyugodjék békében!

Gyászolják:

Özv. Szécsi Istvánné, szül. Dobóczy Teréz neje.

Özv. Várady Lajosné, szül. Szécsi Etel, Erzsike, Pista, Gyula és Ica gyermekei.

Várady Etelka unokája.

Mhi

valamint kiterjedt rokonság és jóbarátai.

Szécsi Rozál és férje Bozsó Imre, Özv. Dobó Jánosné, szül. Szécsi Veron, Özv. Baranyai Gyuláné, szül. Szécsi Mária, Csonka István testvérei és sógorai.

Dobóczy Imre és neje Rácz Etel, Dobóczy Szilveszter és neje Bagits Mária, Dobóczy József és neje Nagy Julianna sógorai és sógornői,

## Női és férfi harisnyák

Női la selyem flór 3- Pengő. 908 Schweizi la selyem, szavalott minőségű 8- Pengő.

**POLLAK TESTVÉREK** Férfi se'yem flór divatzokni 1-70, 2-40, 3- Pengő. harisnyák gyári raktáraiban Szeged, Csekonics ucca és Széchenyi tér